

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
18 липня 2013 р., четвер**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Просто праздник какой-то** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)*3
- В парламентском большинстве определились с датой повторных выборов в семи мажоритарных округах — голосование состоится 22 декабря, что, по мнению представителей Партии регионов, позволит избежать "провокаций оппозиции" накануне ноябрьского саммита Украина—ЕС. В оппозиции не согласны с этой датой и заявляют, что, отсрочив подсчет голосов до новогодних праздников, власти планируют избежать огласки "готовящихся фальсификаций".
- Народна партія шукає «вільного» олігарха** *Анна Черевко, «День»*4
- "Реабілітація Народної партії можлива лише за домовленістю: якщо Литвинові дозволять. Зараз ПР не потрібні якісь конкуренти на політичному полі. Їх цілком влаштує «трійка богатирів», з якою вони вміють поводитися, знають як їх нацькувати, знають плюси і мінуси. Поява Литвина тут просто не до місця".
- "2015-го будуть не Майдани, а взяття державних установ"** *"Газета по-українськи"*5
- В.Небоженко: "У нас є лише один Дід Мороз, який роздає посади. Йде підготовка до президентської кампанії. А Віктор Янукович не з тих, хто довіряє вибори демократії".
- Новинский. Янукович выводит на сцену новых игроков** *Наталья Влащенко, журнал «Публичные люди»*6
- Что это может означать? Понятно, что в качестве обычного кнопкодава Новинский не нужен ни себе, ни высокому патрону. Совершенно ясно, что Вадима Владиславовича вводят в спешном порядке в украинское политическое поле с тем, чтобы сделать его одним из основных действующих лиц избирательной кампании 2015 года.
- 20 самых богатых народных депутатов** *Максим Каменев, журнал «Форбс» (Украина)*8
- В день открытия третьей сессии Верховной Рады VII созыва присягу должен принять четвертый номер списка богатейших Forbes В.Новинский. 15 июля Центризбирком официально объявил его победителем промежуточных парламентских выборов по 224-му округу в Севастополе. С состоянием \$1,9 млрд основатель Smart Holding станет самым богатым парламентарием.
- Полный банк** *Руслан Черный, "КоммерсантЪ" (Украина)*10
- Брокбизнесбанк станет первым крупным финансовым активом в портфеле ВЕТЭК С.Курченко. Как стало известно, братья Сергей и Александр Буряки подписали соглашение о продаже группе 80% учреждения. Сделку можно считать знаковой для всего рынка — проблемы Брокбизнесбанка угрожали стабильности банковской системы.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Андрей Ильенко: «Современная Россия к Руси имеет такое же отношение, как современная Румыния к Римской империи» Главком.....11

«Хотелось бы напомнить, а если они не знали, сообщить представителям московской власти, что когда в Киеве было крещение Руси, никакой Москвы еще в проекте не было и эта имперская спесь немного неактуальна. Современная Россия к Руси имеет такое же отношение как современная Румыния к Римской империи».

Одесские нардепы Марков и Кивалов вывели людей на улицы CommentsUA11

У здания Одесского горсовета на Думскую площадь вывели людей в поддержку нардепа регионала С.Кивалова. Вышла и вторая группа массовки - люди, которые поддерживают нардепа регионала И.Маркова. Представители обеих сторон обвиняют противников в воровстве городской собственности и держат плакаты с требованиями вернуть ее.

Как разбогатеть оппозиционеру: рецепт от «правой руки» Кличко RUPOR.INFO12

Согласно информации, представленной в налоговой декларации Ковальчука, у него нет ни дома, ни автомобиля. А все потому, что кровно заработанные средства он аккумулирует в коммерческой организации своей жены Елены, которая является генеральным директором клиники «Виктория», что находится на киевском Подоле, по адресу ул. Почайнинская, 70.

Николай Томенко рассказал о трех сценариях выборов в Киеве RUPOR.INFO .13

Депутат от партии «Батькивщина» Н.Томенко готов участвовать в выборах мэра Киева, но только вместе с выборами в Киевсовет. Об этом заявил сам оппозиционер во время интернет-конференции, на ЛІГАБізнесІнформ.

Серед двадцятки найбагатших депутатів 16 регіоналів Політикантрон14

Тим часом експерти пояснюють наявність багатіїв у парламенті тим, що депутатський мандат для олігархів – надійний захисник їхнього бізнесу. І регіонали (їх у «золотій двадцятці» переважна більшість – аж 16) нині подібного захисту потребують не менше за інших.

БЛОГИ

Вадим Колесніченко: «Кравчук пытаецца сорвать украинно-польское примирение» pravda.com.ua.....15

"Особенно омерзительно, когда политические импотенты берут на себя роль творцов мнения народа, при этом совершенно не имеют собственного мнения и делают подобные заявления! Ведь своим 20-летним бездействием на политической арене Господин Кравчук внес неоценимый вклад в украинно-польские отношения..., а точнее в их разлад".

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Українська економіка потребує внутрішніх стимулів для розвитку УТ-1, Підсумки дня.....17**Поедет ли Тимошенко лечиться в Германию Интер, Подробности18****«Ми проїдаємо значно більше, ніж отримуємо у бюджет» Радіо Свобода, Ваша Свобода19**

Просто праздник какой-то

Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)

О том, что в Партии регионов готовятся провести в конце года выборы в семи мажоритарных округах, сообщил первый заместитель председателя фракции Партии регионов Михаил Чечетов. "Наша принципиальная позиция — выборы в семи округах будут в конце декабря — 22-го числа", — заявил депутат. Он уточнил, что эту дату определили в ответ на требование парламентской оппозиции назначить выборы на осень — сентябрь или октябрь. "Мы хотели провести выборы в августе, но в оппозиции с этим не согласились. Они добивались переноса выборов на осень, чтобы накануне саммита Украина—ЕС с помощью провокаций сорвать подписание соглашения об ассоциации с Евросоюзом, а затем обвинить власть в неудаче. Мы им сказали: никаких выборов до саммита не будет, они состоятся в конце декабря", — констатировал Михаил Чечетов.

Спор относительно даты выборов в проблемных округах начался еще в ноябре 2012 года. После того как избирательная документация была испорчена, Центризбирком не смог установить результаты голосования в пяти из них — N94, 132, 194, 197, 223 (см. "Ъ" от 6 ноября 2012 года). Позже Высший административный суд лишил полномочий народных депутатов Павла Балогу (округ N71) и Александра Домбровского (округ N11) и обязал ЦИК провести перевыборы в соответствующих округах.

3 июля Председатель Верховной Рады Владимир Рыбак заблокировал карточки для голосования Балог и Домбровского, тем самым окончательно аннулировав их депутатские мандаты.

По мнению экспертов, проведение выборов 22 декабря не будет способствовать высокой явке избирателей. "Так традиционно бывает в предпраздничный период, кроме того, подсчет голосов придется на январь, так что обжалование результатов будет происходить при менее пристальном внимании граждан. Хотя эта дата не критична, лучше провести выборы 22 декабря, чем никогда", — заявил глава Комитета избирателей Украины Александр Черненко. По его словам, активная избирательная кампания начнется с сентября. "В некоторых округах Черкасской области, например, она вообще не прекращалась", — отметил Черненко.

Представители оппозиции не согласны с датой выборов, предложенной оппонентами. "Я слышала о нескольких вариантах — это 15 и 22 декабря. Последний вариант нас не устраивает, это же практически новогодние праздники!" — заявила заместитель главы парламентского комитета по вопросам государственного строительства и местного самоуправления Наталья Новак (УДАР).

Во фракции "Батькивщина" также выступили против инициативы Партии регионов. "Власть хочет проводить выборы после саммита Украина—ЕС, когда внимание стран—членов Европейского союза к избирательному процессу будет не таким пристальным, как осенью, что даст возможность фальсифицировать результаты выборов", — заявил член парламентского комитета по вопросам государственного строительства и местного самоуправления Владимир Бондаренко ("Батькивщина"). По его словам, в оппозиции настаивают на том, чтобы назначить дату выборов уже в начале сентября, сразу после открытия очередной парламентской сессии и с учетом 60-дневной избирательной кампании провести их в первых числах ноября.

Михаил Чечетов утверждает, что в начале сентября Партия регионов начнет проводить консультации с оппозицией по этому вопросу. "Мы должны принять общий закон о выборах, а если оппозиция на это не согласится, то их можно вообще не проводить — конфигурация в парламенте от этого не изменится, а если говорить о голосованиях, то в Верховной раде никогда не присутствуют одновременно более 300 депутатов", — констатировал господин Чечетов. В оппозиции отрицают возможность компромиссного решения. "Мы знаем, что в

Партии регионов хотят проводить выборы по старым правилам", — отметил Владимир Бондаренко.

В Центризбиркоме вчера заявили, что готовы провести выборы в проблемных округах после принятия Верховной Радой закона, который позволит комиссии объявить начало избирательной кампании. "Главное — не дата выборов, а поиск компромиссов, после которых результаты голосования будут легитимными", — сказал заместитель председателя ЦИК Андрей Магера.

<http://www.kommersant.ua/doc/2235905>

Народна партія шукає «вільного» олігарха

Анна Черевко, «День»

Володимир Литвин збирається реанімувати свою партію. Про це «Коммерсантъ-Украина» заявив заступник глави Народної партії Сергій Гриневецький. За його словами, партія перебуває на роздоріжжі: розглядається варіант саморозпуску, автономного існування або об'єднання з провладною силою. «За своєю сутністю ми не можемо бути в опозиції», — сказав Гриневецький. До того ж, партієць з чарівною відвертістю заявив про початок своєрідного «кастингу»: «За нинішніх умов партія потребує олігарха, якого б цікавила політична сила». Тут виникають як мінімум два запитання. Перше: де взяти «вільного» олігарха? А друге — чим його може зацікавити Народна партія, лідер якої віддав перевагу пробиватися до парламенту самостійно?

Володимир Литвин демонструє здібності до мімікрії, утримуючись на гребені політичної хвилі понад 15 років. Але крива політичного успіху прямує донизу після зміни політичної кон'юнктури 2010 р. Тоді Народна партія на чолі з її керівником перейшла на бік Партії регіонів. Подібна дія вже перетворила на прах політичну кар'єру колишнього Голови ВР, глави Соцпартії Олександра Мороза. В результаті, на вибори 2012 року Литвину з посади Голови ВР вже довелося йти як самовисуванцеві в своєму рідному окрузі на Житомирщині. Тепер він рядовий депутат Верховної Ради, і мабуть складає собі якісь нові плани.

Віктор Небоженко, директор соціологічної служби «Український барометр»:

— Володимир Литвин намагається змусити себе поважати Партію регіонів, яка його ні в гріш не ставить: навіть Чечетова ставлять вище за Литвина. Рівно настільки, наскільки він блищав у інформаційному просторі, коли був главою Верховної Ради, його зараз у ньому немає. Пригадайте долю Плюща, Мороза, Кравчука — коли вони йшли зі своєї посади, вони не зникали. Для того, щоб якимось змінити ситуацію Володимир Литвин зараз готовий перетворити свої економічні ресурси на політичні.

Втім, реабілітація Народної партії можлива лише за домовленістю: якщо Литвинові дозволять. Зараз ПР не потрібні якісь конкуренти на політичному полі. Їх цілком влаштовує «трійка богатирів», з якою вони вміють поводитися, знають як їх нацьковувати, знають плюси і мінуси. Поява Литвина тут просто не до місця.

Варто враховувати й те, що Литвинові буде достатньо важко знайти нішу: він не націонал-демократ, не радикал, не перспективний кандидат на посаду Президента і точно не народник — попри сльози і рушники, до народу він дотичності не має. Проте, це людина недурна і досить досвідчена в політиці — мабуть, він знає що робить. Головне тут — кого він збере біля себе. Успіх можливий лише в тому випадкові, якщо Литвин позбавиться іміджу майстра інтриг, колишнього глави ВР і покаже себе як публічний політик. Окрім того, новий проект не повинен бути анонімною партією Литвина або ж складатися з ветеранів радянсько-українського фронту — майбутнє можливе, якщо це буде партія, яке складається з яскравих осіб.

Сама ідея Народної партії добра, але Литвин її угробив, як інші угробили колись ідею республіканської партії, Руху і так далі. Можливо, це просто перевірка боєм, щоб потім вийти в кандидати на посаду Президента, реєструватися і успішно продавати свій новий пікантний стан.

Можливий і варіант розкручування партії для продажу партійних голосів Януковичу — це чисто українська авантюрна схема, але вона дуже часто працювала в минулому десятиріччі...

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/narodna-partiya-shukaie-vilnogo-oligarha>

"2015-го будуть не Майдани, а взяття державних установ"

"Газета по-українськи"

За останні два тижні у політиці відбулися три важливі кадрові призначення. Керівник Мін'юсту Олександр Лавринович очолив Вищу раду юстиції. На його місце прийшла міністр Кабміну Олена Лукаш. Біля керма Центрвиборчкому став його член із квоти Партії регіонів — Михайло Охендовський. Він змінив на цій посаді Володимира Шаповала, якого відправили на пенсію.

— Як концентрується власність, так само зосереджується і влада в руках "сім'ї", — пояснює політолог 60-річний Віктор Небоженко. — Той же Андрій Портнов (радник Президента із судоустрою), який вважає себе головним суддівським менеджером, практично нічого не отримав, а його місце посіли близькі до Януковича люди. Портнов хотів очолити міністерство чи Вищу раду юстиції, бо там вирішують долі суддів, а не в Адміністрації Президента. Йому цього не дали.

Хто завадив Портнову втілити свою мрію?

— У нас є лише один Дід Мороз, який роздає посади. Йде підготовка до президентської кампанії. А Віктор Янукович не з тих, хто довіряє вибори демократії.

Лукаш і Лавринович зберезуть посади до 2015 року?

— Звичайно. Не треба забувати, що Григорій Ілляшов, чоловік Лукаш, очолює розвідку. Триває надзвичайна концентрація людей, які своїми посадами зобов'язані Януковичу. Він розраховує не стільки на вдячність, як на цілковите підкорення, повагу.

Яку роль відіграють ці три посади зараз?

— Суди виконують і великі, й малі доручення. Будь-який районний суд може закрити будь-який Майдан.

Навіщо міняти голову Вищої ради юстиції, якщо й так усе під контролем?

— Президент перестраховується. Є ще судді, які не виконують наказів за телефонним дзвінком. Можливо, станемо асоційованими членами Євросоюзу. В такій ситуації на нас чекають і прокурорська, і судова реформи, і зміни у Мін'юсті. Тому якщо доведеться підчищати політичний дизайн, полотно має відповідати запитам головного художника — Януковича.

Які завдання стоять перед Лавриновичем як головою Вищої ради юстиції?

— Це призначення — символічне для суддів. Мовляв, хлопці, вами керуватиме не людина з вашої тусовки, а наглядач. Лавринович — "смотрящий". Людина, яка не пропрацювала і дня в суді. Я його пам'ятаю як найкраще юридично підкуту людину в Народному русі Чорновола. Це — одна із перших "тушок" в Україні. Він зрадив націонал-демократів. За його керівництва Мін'юст працював із нахилом на ті завдання, які ставив Янукович. Без нього також не посадили б Луценка й Тимошенко.

Чого чекати від нового міністра юстиції?

— Мін'юст відповідає за юридичні документи, регіональну юридичну машину. У них багато можливостей підігравати тому чи тому політику на президентських виборах.

Охендовський буде Ківаловим зразка 2015 року?

— Для того, щоб Янукович перемиг, треба мінімум 15 відсотків фальсифікувати. Стільки було на виборах 1999 року, на наступних 2004-го — 5-6 відсотків. Без ЦВК і його регіональних структур цього зробити не можна. Від голови Центрвиборчкому та його підлеглих залежить, чи пригасити фальсифікації, чи закрити на них очі на 5-6 годин у найвідповідальніший момент.

За таких умов чи буде в опозиціонера шанс виграти?

— 2013-й — пік правління Януковича. Але поки що невідомо, з якими силами він пройде наступний рік. Можливо, Україну захопить Врадівка. Міліціонери можуть почати мститися тим, хто сумнівається в їхній силі. Від них багато залежатиме 2015 року. Без міліціонера важко фальсифікувати, адже він перебуває на виборчій дільниці.

Опозиціонер може перемогти Януковича тільки за масової підтримки. Щойно люди виступлять, усі ці міліцейські та суддівські конструкції розваляться.

Повторення 2004 року можливе, коли за результатами переможе знову Янукович, а люди піднімуться?

— Так. Але вже видно, що будуть не Майдани, а взяття державних установ. Ситуація загострюється.

<http://gazeta.ua/articles/politics-newspaper/2015-go-budut-ne-majdani-a-vzyattya-derzhavnih-ustanov/507017>

Новинский. Янукович выводит на сцену новых игроков

Наталья Влащенко, журнал «Публичные люди»

«Зачем Новинский пошел в Раду? Зачем козе баян?» - хихикал на днях знакомый журналист. И зря, кстати, хихикал. Как известно, если звезды зажигают, то это кому-нибудь нужно. И многочисленные пожимания плечами по поводу похода олигарха Новинского в Верховную Раду только удивляют. Ведь мода на депутатские мандаты у олигархов первого эшелона - это уже моветон. Не сидит в Раде Виктор Пинчук, отказался от депутатства Ринат Ахметов...

Впрочем, история с попаданием Новинского в Раду выглядит странно лишь на первый взгляд. Благословение на эту странную акцию он получил из рук Президента Виктора Януковича вместе с гражданством – аккуратно накануне выборов – 1 июня 2012 года.

Что это может означать? Понятно, что в качестве обычного кнопкодава Новинский не нужен ни себе, ни высокому патрону. Совершенно ясно, что Вадима Владиславовича вводят в спешном порядке в украинское политическое поле с тем, чтобы сделать его одним из основных действующих лиц избирательной кампании 2015 года. В каком качестве - пока можно разве что лишь гадать. Он может быть и «смотрящим за Крымом», и публичным начальником штаба кандидата Януковича (тогда как Андрей Клюев - «серым координатором»), и фактическим руководителем большинства в парламенте с последующей рокировкой на главу АП, и вероятным кандидатом в сменщики Николая Азарова. А почему бы и нет?

Избирательная тактика

Как известно, судьбу выборов в нашей стране решают не политики, а «серые кардиналы» - золотое сечение чиновничьей элиты, которая держит в своих руках основные финансовые потоки, экономические решения и серьезный админресурс. Они же являются кураторами (тема тайных кураторов очень популярна со времен советской системы КГБ))) так называемых украинских политических лидеров, обеспечивая последним плавание на поверхности публичного поля, а главное - средства к существованию. «Проколоть», как мыльный пузырь, любого из лидеров партии власти (партии оппозиции) ничего не стоит, ибо на каждого есть столько реального компромата, что взаимоотношения эти напоминают песню Земфиры: «Мы срослись плавниками».

Совершенно очевидно, что с осени начнется зачистка аппарата, по крайней мере его ключевых игроков. К моменту активного старта предвыборной гонки на ключевых позициях должны быть люди:

- обладающие проектным мышлением (а Новинский давно доказал, что он – сильный проектант многоходовок, гений закулисных коммуникаций);

- преданность которых не вызывает никаких сомнений (а с Новинским у Виктора Януковича доверительные отношения с начала нулевых);

- которым можно доверить «общак», средства, направляемые на избирательную компанию (а Новинский – именно такой, и когда на кону большой куш на коррупцию не пойдет)

- являющихся носителями обширной информации (а бывший питерец, активный член «питерской группировки», имеющий тесные связи с российской олигархической элитой, в частности с Алишером Усмановым, Андреем Клямко и пр. не может не являться ее носителем).

Кстати, в России Андрей Клямко попал в Топ-10 олигархов, получивших самые негативные отклики прессы. Он никогда не давал развернутых интервью журналистам. Не любит этого делать и Вадим Новинский. Ни один запрос нашей редакции по поводу декларации, планируемой деятельности в ВР и др. не получил ответа.

Впрочем, что касается бизнесмена Вадима Новинского, то по нему в российской прессе немало материалов.

Бизнесовые корни

О Вадиме Новинском, который большую часть жизни прожил в России и сделал там основной капитал, СМИ пишут как о влиятельном члене «питерской группировки», однако первые шаги в интеграцию украинского истеблишмента ему помог сделать покойный Виктор Черномырдин – главный лоббист интересов «ЛУКОЙЛ-Северо-Запад-нефтепродукт» в Украине. Говорят, Виктор Степанович был тем человеком, который представил Новинского сегодняшним и прошлым ключевым политическим игрокам – Виктору Ющенко, Виктору Януковичу, Ринату Ахметову и некоторым другим.

Не так давно компания «Метинвест» Рината Ахметова и Вадима Новинского сообщила о покупке акций пяти предприятий своих акционеров. СКМ передал «Метинвесту» 23,5% акций Центрального ГОКа, 15% акций Северного ГОКа, 26% акций «Запорожжкокса» и 31,3% акций «Донецккокса». Группа «Смарт» передала «Метинвесту» 3,1% акций Ингулецкого ГОКа. Теперь «Метинвест» контролирует 99,5% уставного капитала Центрального ГОКа, 78,3% уставного капитала Северного ГОКа, 85,6% уставного капитала Ингулецкого ГОКа, 51% уставного капитала «Запорожжкокса» и 69,9% уставного капитала «Донецккокса».

Однако вряд ли можно рассматривать Новинского исключительно как «младшего партнера» Рината Ахметова. До этого Новинский уже был партнером в бизнесах, связанных с Тимошенко, Коломойским, Пинчуком. Вполне возможно, что Ахметов - это лишь цепочка в бизнес-интересы Семьи. Разумеется, он не теряет связей с другими деловыми партнерами и считается одним из наиболее неконфликтных бизнесменов: на недавнем дне рождения в конце мая на его дне рождения присутствовали люди из публично разных политических лагерей - и Виктор Ющенко, и Сергей Левочкин, и многие другие...

...Украинские журналисты очень часто пишут об отсутствии на украинском политическом поле новых сильных игроков. Те, которые сегодня ОНЛАЙН, - либо скомпрометированы, либо очень слабы по определению, либо являются полными ничтожествами. В связи с этим осенью ожидается серьезная кадровая перетасовка. Похоже, Янукович рассчитывает, что введя новых игроков накануне президентских выборов, он сможет переломить ситуацию в свою пользу и остановить падение рейтинга. Вот почему он, говорят, активно ищет новых персонажей, которые по своей жизненной истории сильнее младоолигархов и младореформаторов. «Разделяй и властвуй». Принцип, который никто не отменял. В этом Янукович, говорят, преуспел даже лучше Леонида Кучмы.

Вот почему весенний вояж Новинского и Виктора Януковича по Крыму ясно показал, кто есть настоящий босс новоиспеченного депутата.

Своя Семья

Новинский достаточно активно поддерживает московский патриархат УПЦ в Украине, а также оказывает материальную и моральную поддержку российским центрам в Украине и всем мероприятиям, которые они проводят. Таким образом, Новинский с его открытой поддержкой Таможенного Союза и пророссийской позицией и будет для Януковича тем перекидным мостиком, который позволит созрывать баланс в бизнес-отношениях Семьи и Путина.

Что касается семейного положения, то тут у Вадима Владиславовича все в полном ажуре. Новинский по слухам, вполне счастливо женат вторым браком на Марии Матвиенко (Новинской), которая оказывает на мужа большое влияние по части воцерковленности, что на нашем пространстве только в плюс.

Они женаты так давно, что этот брак, фактически можно считать первым. Вадим Новинский добросовестно воспитал и выучил в Лондоне своего пасынка Михаила Матвиенко, который, по сведениям Санкт-Петербургского издания Фонтанка.Ру, в Питере является учредителем нескольких компаний: ООО «Инсуранс Технолоджи», ООО «Метаморф Арреди Ипроджетти» и ООО «Инконфиденс». О Михаиле Матвиенко говорят как о сибарите и любителе ночных клубов. Так, в 2010 году Фонтанка.Ру писала о неприятном инциденте, случившемся с пасынком Новинского 24-летним Михаилом Матвиенко, который въехал в витрину магазина женского белья и после ДТП представился сыном действующего тогда губернатора Валентины Матвиенко. Но это мелкие шалости мажоров.

В целом же о семье неизвестно ничего: даже в сети и Википедии вы не найдете фотографий жены и детей, их имен, возраста и чем они занимаются в данный момент. Абсолютно питерский подход.

Но Марии придется привыкнуть, что с выходом олигарха в публичное пространство соперниц у нее станет больше. Да она и сама это почувствовала на недавнем дне рождения мужа, где известная медиаперсона настойчиво приглашала Вадима Владиславовича на каждый танец, чем вызвала явное недовольство его очень сдержанной по обыкновению супруги.

<http://glavcom.ua/articles/12737.html>

20 самых богатых народных депутатов

Максим Каменев, журнал «Форбс» (Украина)

Их общее состояние — \$8,6 млрд. Ровно половина этой суммы принадлежит первой тройке

3 сентября в парламенте станет одним миллиардером больше. В день открытия третьей сессии Верховной Рады VII созыва присягу должен принять четвертый номер списка богатейших Forbes Вадим Новинский. 15 июля Центризбирком официально объявил его победителем промежуточных парламентских выборов по 224-му округу в Севастополе. С состоянием \$1,9 млрд основатель Smart Holding станет самым богатым парламентарием.

Он пополнит список участников рейтинга 100 богатейших Forbes, которые прошли в Раду на выборах прошлого года. Сейчас их 23 человека. Только пятеро из них – внефракционные депутаты (Петр Порошенко, Константин Жеваго, Игорь Еремеев, Степан Ивахив и Игорь Палица). Остальные – члены фракции Партии регионов.

Еще один миллиардер – Андрей Вереvский (№10, \$1 млрд) – покинул парламент в марте нынешнего года. Регионала лишили мандата его же соратники. Официальная причина – работу в парламенте он совмещал с занятием бизнесом.

Forbes составил топ-20 богатых депутатов. Новинский в этом списке пока не фигурирует: официально он станет депутатом только после принятия присяги.

Нынешний лидер рейтинга – основатель корпорации Roshen Петр Порошенко (№7, \$1,6 млрд). За год он увеличил свое состояние на рекордные для депутатов-миллионеров 60% – до \$1,6 млрд. Рост произошел за счет улучшения показателей продаж и EBITDA Roshen, в частности, за пределами Украины.

Практически все богатейшие депутаты заседали в Верховной раде прошлого созыва. Исключение – Порошенко и совладелец сети гипермаркетов «Эпицентр» Александр Герега.

Трое депутатов-участников списка 100 богатейших в этот рейтинг не вошли – это регионалы Иван Фурсин и Леонид Климов, а также внефракционный нардеп Игорь Палица.

Топ-20 богатых депутатов

№ Депутат Состояние, \$ млн

(динамика 2013/2012) Место

в топ-100 Forbes

(динамика 2013/2012) Фракция Чем запомнился в парламенте

1 Петр Порошенко 1600 (+600) 7 (+1) внефракционный Добивался назначения выборов мэра Киева и Киевсовета. Обсуждал с оппозицией возможность своего участия в столичных выборах.

2 Константин Жеваго 1500 (-300) 8 (-3) внефракционный Один из главных прогульщиков (был на 5 из 52 заседаний).

3 Сергей Тигипко 1200 (+211) 9 Партия регионов Стал замглавы фракции ПР, лоббировал принятие евроинтеграционных законов.

4 Владимир Бойко 520 (+160) 19 (+4) Партия регионов Подготовил проект закона, который предполагает, что 70% экологического сбора остается в распоряжении металлургических предприятий.

5 Василий Хмельницкий 333 (+85) 29 (+9) Партия регионов Не зарегистрировал ни одного законопроекта.

6 Антон Пригодский 322 (+209) 30 (+53) Партия регионов Не зарегистрировал ни одного законопроекта.

7 Евгений Сигал 318 (+59) 31 (+2) Партия регионов Зарегистрировал шесть законопроектов, добивается упрощения процедуры оформления земельных участков.

8 Борис Колесников 290 (-140) 34(-15) Партия регионов Возглавил комитет по вопросам транспорта и связи.

9 Александр Фельдман 287 (+54) 35(+7) Партия регионов Зарегистрировал 18 проектов законов и постановлений. Лоббировал внесение изменений в закон о защите прав потребителей.

10 Вячеслав Богуслаев 281 (-38) 36(-12) Партия регионов Выступал против принятия правительственных законов о финвекселях и трансфертном ценообразовании.

11 Нестор Шуфрич 273(+38) 38 (+2) Партия регионов Предложил изменения в закон об охоте, который существенно увеличивает штрафы за несанкционированный отстрел зверей и количество документов, необходимых для занятия охотой.

12 Николай Рудьковский 261 (+26) 41 Партия регионов Лоббировал внесение изменений в закон о распределении продукции при разработке недр.

13 Сергей Клюев 216 (+81) 45 (+32) Партия регионов Избран замглавы фракции ПР, руководит группой из 30 нардепов.

14 Александр Герега 206 (-80) 53 (-26) Партия регионов Подготовил и зарегистрировал всего один документ – постановление о праздновании 95-летия со дня рождения дважды героя соцтруда Григория Ткачука.

15 Тариэл Васадзе 204 (-72) 54(-25) Партия регионов Лоббировал введение с 1 сентября утилизационного сбора, который будут платить импортеры и производители автомобилей.

16 Ефим Звягильский 172 (-39) 63 (-14) Партия регионов Стал соавтором законопроекта о регулировании сферы энергосбережения. Документ предполагает усиление контроля государства за соблюдением предприятиями норм Киотского протокола.

17 Игорь Еремеев 170 (+63) 64 (+26) внефракционный Пытался сформировать группу внефракционных депутатов. Регулярно поддерживал принципиальные для правительства законопроекты.

18 Степан Ивахив 170 (+61) 65 (+21) внефракционный Помогал Еремееву формировать группу внефракционных депутатов. Поддерживал принципиальные для правительства законопроекты.

19 Юрий Иванющенко 168 (-46) 68 (-21) Партия регионов Не зарегистрировал ни одного законопроекта.

20 Сергей Буряк 150 (+15) 80 (-1) Партия регионов Получил должность первого замглавы бюджетного комитета.

<http://forbes.ua/nation/1355394-20-samyh-bogatyh-narodnyh-deputatov>

Полный банк

Руслан Черный, "Коммерсантъ" (Украина)

Брокбизнесбанк станет первым крупным финансовым активом в портфеле ВЕТЭК Сергея Курченко. Как стало известно, братья Сергей и Александр Буряки подписали соглашение о продаже группе 80% учреждения. Сделку можно считать знаковой для всего рынка — проблемы Брокбизнесбанка угрожали стабильности банковской системы, отмечают финансисты. Но новым владельцам будет необходимо искать нестандартные подходы, чтобы улучшить финансовое состояние своего банковского актива.

"Сегодня подписано соглашение о том, что собственником 80% акций Брокбизнесбанка становятся структуры Сергея Курченко", — сообщил вчера "Ъ" источник в учреждении. До сих пор крупнейшими владельцами акций банка были Сергей Буряк (48,6%) и Александр Буряк (46,99%).

"Новым главой наблюдательного совета банка становится Борис Тимонькин, а председателем правления — Игорь Францевич", — рассказал собеседник. Напомним, Борис Тимонькин с 1 июля занимает должность заместителя главы набсовета группы компаний ВЕТЭК Сергея Курченко. До этого он был председателем правления Укрсоцбанка. Игорь Францевич хорошо известен участникам рынка — прежде всего тем, что фактически создал Райффайзенбанк (Украина), занимал должность председателя ВТБ Банка и Индэкс-банка.

Борис Тимонькин не смог ни подтвердить, ни опровергнуть факт заключения сделки, пообещав рассказать об этом позже. Не стали опровергать информацию и в пресс-службе Брокбизнесбанка. Игорь Францевич от комментариев отказался.

Участники рынка отмечают, что других претендентов на Брокбизнесбанк, кроме ВЕТЭК, к моменту сделки не осталось. "Уже несколько месяцев назад банки-контрагенты закрыли на него лимиты, — сообщил на условиях анонимности один из банкиров. — Сергей Арбузов просил участников рынка забрать банк, обещая золотые горы в виде рефинансирования по льготным ставкам и на максимальные сроки". Информацию о закрытии лимитов подтвердили несколько банкиров из группы крупных банков.

До сделки к Брокбизнесбанку присматривались предприниматель Николай Лагун и Альфа-банк. Лагун и президент Альфа-банка Александр Луканов не отрицали, что проводили due diligence этого учреждения. Ситуацию в банке они не комментируют. Но один из специалистов, участвовавших в due diligence, рассказал, что потребность Брокбизнесбанка в докапитализации составляет не менее 2,5-3,5 млрд грн. По его словам, основная проблема учреждения заключалась в том, что оно выдавало значительные кредиты связанным лицам, и после этого они постоянно реструктуризовались. Другой источник, участвовавший в due diligence, говорит: такая ситуация сложилась в том числе из-за того, что налоговая не проверяла банк с 2006 года, а НБУ — с 2008 года. Напомним, совладелец учреждения Сергей Буряк с конца 2007 по март 2010 года возглавлял Государственную налоговую администрацию. Собеседники "Ъ" также сообщили, что ежемесячный операционный убыток учреждения составляет 20-30 млн грн. "Недостаток в капитале был порядка \$200-300 млн, — заявил один из бывших топ-менеджеров Брокбизнесбанка. — Я настоятельно рекомендовал братьям найти инвестора и 7 июля пригласил к ним Бориса Тимонькина". Сергей Буряк вчера на звонки "Ъ" не отвечал. Его брат также был недоступен для комментариев.

Покупка Брокбизнесбанка должна решить проблему, угрожавшую стабильности банковского рынка. Учреждение ведет значительное количество зарплатных проектов. В частности, в нем обслуживаются счета МВД. По данным НБУ, на 1 апреля Брокбизнесбанк занимал 17-е место по активам (17,4 млрд грн) с собственным капиталом в 2,92 млрд грн. Его кредитный портфель в 14,26 млрд грн составляли в основном займы юрлицам (11,56 млрд грн).

Из депозитного портфеля в 12,55 млрд грн вклады населения достигали 7,82 млрд грн. Следует отметить, что активы Фонда гарантирования вкладов физлиц, которые на 1 июля составляли 5,4 млрд грн, не покрыли бы обязательства перед вкладчиками Брокбизнесбанка в случае ухудшения ситуации.

В Брокбизнесбанке ожидают, что появление в учреждении Игоря Францкевича способно исправить ситуацию. "Думаю, он сможет привести команду и уволить менеджеров, до которых не дошли руки у бывшего главы правления Александра Морозова",— надеется один из менеджеров учреждения. Член управляющего комитета ассоциации профессионалов в сфере определения финансовых рисков GARP Вадим Березовик считает, что Брокбизнесбанку придется концентрироваться на розничном бизнесе. "Нужно находить новые ниши и новые продукты, потому что новых клиентов нет,— отметил он.— Сейчас у классического банкинга нет перспектив; клиента можно привлечь интересными ставками. А развития корпоративного бизнеса, в котором был силен Брокбизнесбанк, можно ожидать не раньше чем через год-два". Возможно, банк будет стремиться найти синергию с другими бизнесами ВЕТЭК, в частности топливным, полагает управляющий партнер консалтинговой компании FinPoint Сергей Будкин.

<http://www.kommersant.ua/doc/2235888>

Интернет-ЗМІ

Андрей Ильенко: «Современная Россия к Руси имеет такое же отношение, как современная Румыния к Римской империи»

Главком

Народный депутат Верховной Рады от партии «Свобода» Андрей Ильенко отмечает, что современная Россия не имеет никакого отношения к Руси. Об этом он заявил, комментируя предстоящее празднование 1025-летия Крещения Руси.

«Хотелось бы напомнить, а если они не знали, сообщить представителям московской власти, что когда в Киеве было крещение Руси, никакой Москвы еще в проекте не было и эта имперская спесь немного неактуальна. Современная Россия к Руси имеет такое же отношение как современная Румыния к Римской империи», - сказал Ильенко.

Он отметил, что Русью всегда была Украина. «Лишь во время правления Петра I Московское государство стали называть Россией, по сути, украв наше давнее историческое название. А Московское государство вело свою традицию не от крещения Руси, а от монголо-татарской Золотой орды», - сказал Ильенко.

По его словам, в день крещения Руси «Свобода» расскажет об этом гостям из России, «чтобы они отцепились от нас со своими имперскими попытками втянуть Украину в какой-то вымышленный «Русский мир». «Парадокс, но о нем говорят как раз те, кто всю историю Русь уничтожали, потому что Русь и Ордынское государство с центром в Кремле всегда были жестокими врагами. Так что мы сделаем им такой исторический экскурс», - сказал Ильенко.

Он сообщил, что в день крещения Руси «Свобода» будет проводить свои мероприятия и показывать, что «в Киеве не рады визитам Путина и Гундяева, которые их делают ради втягивания Украины в новый Советский союз, который сегодня называется Таможенным».

<http://glavcom.ua/news/141375.html>

Одесские нардепы Марков и Кивалов вывели людей на улицы

CommentsUA

Противостояние между нардепами Игорем Марковым и Сергеем Киваловым накаляется - в Одессе под стены горсовета вывели массовку

Как передает корреспондент, у здания Одесского горсовета на Думскую площадь вывели людей в поддержку нардепа регионала Сергея Кивалова. Вышла также и вторая группа массовки - люди, которые поддерживают нардепа регионала Игоря Маркова.

Представители обеих сторон обвиняют противников в воровстве городской собственности и держат плакаты с требованиями вернуть ее.

Отметим, что массовка, которая поддерживает Кивалова, более многочисленная и в составе сторонников нардепа больше людей среднего возраста.

Также стоит отметить, что на акцию протеста пришли инвесторы недостроев на Головковской 5-7 и велосипедисты, которые требуют принять концепцию развития велодорожек в Одессе.

<http://odessa.comments.ua/news/2013/07/18/110856.html>

Как разбогатеть оппозиционеру: рецепт от «правой руки» Кличко *RUPOR.INFO*

Зарабатывать деньги, будучи оппозиционным политиком, - дело довольно непростое. И даже если ты стал народным депутатом Украины, но по иронии судьбы попал в оппозиционный лагерь, «большие деньги» могут так и остаться недостижимой мечтой.

Перед любым депутатом-оппозиционером рано или поздно встает логичный выбор: или честно отстаивать права людей и бороться за идеологические принципы своей политической силы, или становиться частью системы и за отдельную плату участвовать в голосованиях за лоббистские законопроекты приближенных к власти коммерческих структур.

Первый путь означает жить на одну зарплату и чувствовать себя «нищетою» наряду с материально обеспеченными коллегами по цеху. Другой вариант предусматривает моментальное обогащение и автоматическое вхождение в клуб миллионеров, но требует закрыть глаза на схемы обкрадывания украинских граждан и слияния с представителями власти. Тех, кто не устоял перед таким соблазном, в народе называют просто - «тушка».

Однако есть примеры амбициозных политиков-оппозиционеров, которые придумали способ разбогатеть, не став при этом ни «тушкой», ни фигурантом некоего коррупционного скандала. Знакомьтесь - Виталий Анатольевич Ковальчук - нардеп от партии «УДАР», «правая рука» популярного спортсмена и политика Виталия Кличко.

Если зайти в Интернет и набрать в Google фамилию этого человека, складывается картинка идеального оппозиционера: не жалея себя борется с режимом Януковича, перечисляет собственные средства на лечение больным детям, фактически собственноручно построил и продолжает развивать политический проект «УДАР Виталия Кличко» и т.д. Сам же Виталий Анатольевич, как пишут блоггеры и политические обозреватели, любит называть себя «серым кардиналом» в «УДАРе» и в кругу своих близких друзей щеголять огромным влиянием на своего партийного шефа.

Казалось бы, ну и что тут такого? Ну заботится человек о своем имидже, упорным трудом получил доверие Кличко и пытается конвертировать это в собственную политическую карьеру. Так делают многие, в чем его конкретно винить?

А дело в том, что растет господин Ковальчук как политик и бизнесмен за счет своих же однопартийцев. Помните парламентские выборы 2012 года? Так вот, когда потенциальные кандидаты в Раду тратились на избирательную кампанию, наш герой богател с каждым днем.

На посту руководителя избирательного штаба партии «УДАР» Виталий Анатольевич хорошо заработал на формировании списка претендентов на место в Верховной Раде. Эти места, как известно, продаются очень дорого.

Но этого для господина Ковальчука оказалось мало и он решил удовлетворить свои финансовые аппетиты посредством партийной кассы. Знатки внутривластной кухни «УДАРа» рассказывают, что в период кампании на счетах партии не досчитались около 15

миллионов гривен, часть которых должна была пойти на оплату труда однопартийцев и партийных агитаторов.

И действительно, если глубже залезть в Интернет, то можно увидеть, что практически по всей территории Украины местные сайты и форумы переполнены рассказами возмущенных людей, с которыми штаб «УДАРа» еще не рассчитался до сих пор. Особый резонанс эти неприятные истории получили несколько дней назад, когда во время визита Виталия Кличко в Николаевскую область (лидер «УДАРа» почему-то решил вместо посещения Киевсовета попиариться на телекамеры в Врэдиевке) его прямым текстом спросили о задолженных деньгах. Говорят, Виталия Владимировича это почти вывело из равновесия...

Понятно, что тогда, в период кампании, хитрый юрист Виталий Ковальчук нашел для своего шефа нужные слова, чтобы обосновать как исчезновение партийных средств, так и низкий процент голосов избирателей. Очевидно, именно в красноречии и искренней невинности и заключается феномен Виталия Анатольевича, что помогает ему наращивать собственные мышцы. Согласитесь, еще мало кому из политиков удавалось бесплатно попасть в парламентские стены и еще и неплохо на этом заработать.

После таких удачных выборов можно позволить себе заняться чисто оппозиционной деятельностью. Говорят, теперь Ковальчук зарабатывает на том, что контролирует все кадровые назначения в «УДАРе» и согласовывает людей, которые в будущем якобы будут управлять региональными избирательными штабами кандидата в президенты Виталия Кличко. То есть, партия «УДАР» для Виталия Анатольевича превратилась в частный бизнес, а Кличко ему нужен лишь как носитель высокого политического рейтинга. В них даже на странице в Facebook так и написано: «Партия УДАР - местный бизнес». Посмотрите, это реальная правда...

И еще один интересный момент. Согласно информации, представленной в налоговой декларации господина Ковальчука, у него нет ни дома, ни автомобиля. А все потому, что кровно заработанные средства он аккумулирует в коммерческой организации своей жены Елены, которая является генеральным директором клиники «Виктория», что находится на киевском Подоле, по адресу ул. Почайнинская, 70.

И действительно, кто же из налоговиков или контролирующих органов догадается проверить лечебный центр, который позиционирует себя как научно-исследовательское учреждение. Тем более, что спокойную деятельность клиники «Виктория» обеспечивает отец Елены Ковальчук и тесть Виталия Анатольевича Владимир Куратченко - в прошлом первый вице-премьер-министр Украины и советник президента Кучмы.

С такими покровителями нынешний зам Кличко уверенно смотрит в завтрашний день. И его не сильно беспокоит, что хитроумные схемы зарабатывания на партии могут рано или поздно обернуться против него. Сегодня «УДАР», завтра будет другой политический проект. А деньги то останутся в кармане...

Хуже всего в этой ситуации Виталию Кличко. Ведь за «умыкнутые» предприимчивым начальником штаба зарплаты агитаторов, краснеть приходится именно ему. Если срочно не погасить долги, однозначно, эта нехорошая ситуация аукнется при формировании штабов во время избирательной компании в 2015 году и рейтинга самому сильному оппозиционному кандидату точно не добавит. Затягивания процесса расплаты только усилит негативный настрой в отношении «УДАРа» и его лидера.

В данном случае вопрос «где деньги, Зин?» чисто риторический. Всего-навсего, надо заставить Ковальчука достать украденное из тумбочки жены, и лично разнести задолженности возмущенным агитаторам. С его талантом убеждения самого Кличко, наверняка, удастся уладить и эту проблему. Тем более, что «серому кардиналу» пора выходить в люди. Не только же в парламентских кулуарах хвастаться своей ролью и местом в партии...

<http://www.rupor.info/analitika/2013/07/18/kak-razbogatet-oppozicioneru-recept-ot-pravoju-ruki/>

Николай Томенко рассказал о трех сценариях выборов в Киеве
RUPOR.INFO

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

Депутат от партии «Батькивщина» Николай Томенко готов участвовать в выборах мэра Киева, но только вместе с выборами в Киевсовет. Об этом заявил сам оппозиционер во время интернет-конференции, на ЛГАБізнесІнформ.

Томенко, отвечая на вопрос, как закончится история с выборами в Киеве и при каких обстоятельствах он будет баллотироваться в мэра, сообщил, что «есть три сценария развития событий».

Первый вариант - власть не допускает никаких выборов до осени 2015 года, говорит Томенко. Второй вариант - власть проводит выборы мэра Киева без выборов в Киевсовет. Третий вариант – «на мой взгляд, единственно правильный» - одновременные выборы мэра и Киевсовета.

«Буду убеждать коллег по оппозиции не вестись на возможный компромисс с властью о выборах только городского головы, поскольку это реально ничего не меняет в системе принятия решений, сохраняется нынешний Киевсовет, где большинство - это союз команды Черновецкого и Януковича», - сказал Томенко.

В случае, если удастся добиться одновременных выборов Киевсовета и мэра, Томенко заявил, что готов к тому, чтобы его кандидатура обсуждалась вместе с другими кандидатурами от оппозиции для определения единого кандидата от оппозиции для участия в выборах.

<http://www.rupor.info/news-politika/2013/07/18/tomenko-rasskazal-o-treh-scenariyah-vyborov-v-kiiev/>

Серед двадцятки найбагатших депутатів 16 регіоналів *Политикантроп*

Видання Forbes назвав 20 найбагатших українських депутатів. У першій трійці – Петро Порошенко, Костянтин Жеваго та Сергій Тігіпко. До парламенту прийшли ті багаті люди, які хочуть забезпечити та зміцнити свій бізнес. А от для Ахметова, Коломойського, Пінчука чи Фірташа депутатський мандат уже інтересу у цьому плані не становить, вважають експерти.

Член Партії регіонів, чоловік, віком 45–47 років, родом зі сходу України, бізнес якого пов'язаний з машинобудуванням чи харчовою промисловістю – приблизно таким є портрет середньостатистичного українського парламентаря-олігарха. Такого висновку Радіо Свобода дійшло, проаналізувавши свіжий рейтинг видання «Форбс» «Топ-20 найбагатших депутатів».

Зокрема, на його сьомій позиції опинився регіонал Євген Сігал, якому приписують 318 мільйонів доларів. Утім, у коментарі Радіо Свобода він заперечив володіння такими коштами.

«Скільки? Де вони їх побачили? Я взагалі ніде не показував, що в мене такі статки, та й взагалі у мене їх не може бути. Якщо подивитись відповідні документи, у мене нічого нема, крім зарплати», – запевнив Євген Сігал.

(За даними рейтингу «Топ-20 найбагатших депутатів» видання Forbes, рейтингу «Кандидати-2012» «Чесно» та сайту «Офіційна Україна сьогодні»)

Депутатський мандат як страховий поліс для бізнесменів

Тим часом експерти пояснюють наявність багатіїв у парламенті тим, що депутатський мандат для олігархів – надійний захисник їхнього бізнесу. І регіонали (їх у «золотій двадцятці» переважна більшість – аж 16) нині подібного захисту потребують не менше за інших.

«Регіонали стали дуже розпорошеною командою. Я б там нарахував близько 6–7 груп, які гризуться уже не на життя, а на смерть», – пояснює головний редактор сайту «Наші гроші» Олексій Шалайський. Відтак, на його думку, бізнесменам легше заплатити певну суму за так званий «страховий поліс»-мандат і бути у безпеці, ніж постійно перебувати під загрозою втратити все.

«Що говорити про свіжого депутата Новинського, який купив собі два різні страхування? Спершу він, будучи російським мільярдером, став українським і, так би мовити, втік від Басманного суду в Печерський, а тепер він придбав собі можливість ще й не ходити у Печерський суд. Тобто прикрився з різних боків», – каже Шалайський.

До слова, саме Вадимові Новинському «Форбс» наразі проорокує звання найбагатшого парламентаря сьомого скликання (до нинішнього рейтингу він не потрапив лише через те, що поки що не прийняв депутатську присягу). За оцінками видання, його статки становлять 1,9 мільярда доларів.

Ахметова, Коломойського, Пінчука і Фірташа парламент не цікавить – Бондаренко

Між тим, таким олігархам, як Ахметов, Коломойський, Пінчук чи Фірташ, які цього року потрапили на верхівку рейтингу «Форбс» – «Найбагатші українці», депутатський мандат уже не потрібний. Ці багатії давно перетворились на власників фактично транснаціональних корпорацій, а відтак Верховна Рада для лобіювання їхніх бізнес-інтересів жодного інтересу не становить, пояснює політолог Кость Бондаренко.

«Їм потрібні лобістські групи у Конгресі США, в Європейському парламенті, парламентах інших держав, де представлені їхні бізнес-інтереси. Їм потрібні клуби впливових людей, стосунки з якими вони можуть використовувати для захисту своїх інтересів», – говорить політолог.

А от чи треба очікувати серед парламентарів наймолодшого новоспеченого олігарха Сергія Курченка, експерт наразі не береться прогнозувати.

«Все буде залежати від того, наскільки самостійною фігурою виявиться Курченко», – підсумовує Бондаренко.

Багатії причетні до корупції і прогулюють засідання?

Між тим, згідно із передвиборчим рейтингом руху «Чесно», найпоширенішими порушеннями серед представників нинішньої «золотої двадцятки» є причетність до корупційних дій та відсутність на засіданнях парламенту та комітетів. При цьому єдиний, у кого порушень не виявили, – очільник рейтингу Петро Порошенко.

«Ми можемо говорити тільки про те, що є у відкритих джерелах. Немає або ж журналістських розслідувань, або заяв правоохоронних органів, які б свідчили, що Петро Порошенко заробив свої гроші в результаті нечесних оборудок», – пояснює співзасновник руху «Чесно» Віктор Таран.

Наразі ж майже половина населення України (49,1%) вважає, що країні необхідні нові політичні лідери, про що свідчать результати опитування, проведеного Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва та соціологічною службою Центру Разумкова.

<http://politikan.com.ua/1/0/0/68503.htm>

Блоги

Вадим Колесніченко: «Кравчук пытается сорвать украино-польское примирение»
pravda.com.ua

Заявление Л.Кравчука о том, что 148 Народных депутатов Украины, направивших обращение в польский Сейм по поводу "Вольнской резни", совершили государственную измену – это, замешанный на политической ревности, дешевый пиар полностью обанкротившегося политика, направленный на срыв украино-польского примирения.

Особенно омерзительно, когда политические импотенты берут на себя роль творцов мнения народа, при этом совершенно не имеют собственного мнения и делают подобные заявления! Ведь своим 20-летним бездействием на политической арене Господин Кравчук внес неоценимый вклад в украино-польские отношения..., а точнее в их разлад. Ведь именно с его (и ему подобным) "легкой руки" разожглись конфликты историко-политические между нашими братскими народами! Имеет ли он вообще моральное право рассуждать на тему государственной измены, при том, что в этой части именно к этому горе-политику гораздо больше вопросов, чем к кому-либо?! Увы, господин Кравчук, как и остальная его "камарилья", абсолютно не понимают проблему, которая возникла во взаимоотношениях между Польшей и Украиной.

Этот политический бедняга "залюбил" свой народ просто до смерти! Прикрываясь своим невинным "маємо, шо маємо!" (что, конечно, служит веским оправданием его поступков!) и дальше продолжает систематически выбрасывать свой политический мусор. Противно даже наблюдать за этим убогим зрелищем одурачивания людей такими неаргументированными и пустопорожними заявлениями, звучащими от некогда руководителя этой страны!

Более того, это говорит человек, при руководстве которого системно разворачивалась страна; человек, благодаря которому Украина из десятки ведущих стран мира опустилась во вторую сотню, человек, который за "дырку от бублика" для государства сдал ядерное оружие, человек который никогда не служил украинскому народу, зато с готовностью прислуживал всем президентам и доброй половине украинских олигархов... Это горе-руководитель способствовал разрушению всего к чему прикасалась его рука: 2 страны, 2 партии, Церковь...

Кравчук – это человек-пустышка, за которым никакие политические успехи замечены не были, лишь только громкие разглагольствования. А комментарии чужих успехов – вообще его любимый конек.

Любой сознательный гражданин понимает, что подтекст этого переполненного псевдоволнением за народ заявления, кроется никак не в желании помочь украино-польским отношениям, а – абсолютно в обратном.

Кроме того, его заявление – это форма явной политической ревности, т. к. недавно именно им был создан так называемый "Комитет украино-польского примирения", куда, как не парадоксально, вошли как раз те люди, которых в Польше просто ненавидят, ведь они имеют отношения к праворадикальным партиям.

Более того! Общеизвестный факт, что сам Кравчук бахвалился тем, что носил продукты питания в схрон к бандеровцам!!! И как после такого этот человек может быть мостом примирения между украинским и польским народами? И это далеко не единственная причина из-за которой поляки его совершенно не воспринимают.

В то же время, как показал мой недавний визит в Польшу, большинство поляков поддерживают признание украинских и польских праведников мира; а закон "Об Украинских праведниках мира" польской стороной приветствуется на 100%. Не вникая даже в суть, Кравчук называет общепризнанное "госизменой"! Ведь польский сейм безоговорочно называет и признает геноцидом Вольнскую резню.

При этом, группа в составе 148 депутатов украинского Парламента обратилась к польским коллегам совсем не с просьбой обвинить в геноциде украинский народ. В письме были указаны те проблемы неонацизма в Украине и попытки реабилитации коллаборантов, которые мы имеем сегодня, выражалась поддержка польскому парламенту и уверенность в достижении украино-польского примирения. Цель нашего письма достигнута – польский парламент принял решение признать геноцид на Вольни совершенный ОУН и УПА в формулировке устава Римского трибунала: геноцид, как действия, направленные на уничтожение по языковому, религиозному, национальному, этническому признаку (этнические чистки). При этом всему миру и здравым людям в Украине понятно, что ОУН и УПА – маргинальные пронацистские группы, не имеющие никакого отношения к украинскому народу.

Но парламент – не судебный орган и он не имеет права давать квалификацию данному преступлению. Он только может сделать заявление, учитывая квалифицирующие признаки, которые подтверждают, что это был геноцид. И главное, в данном постановлении польская сторона в очередной раз указала – в этом геноциде виновата преступная организация ОУН УПА, от своего бывшего сотрудничества не отрещивается и наш дорогой Кравчук .

Единственное, что у Кравчука получается делать действительно виртуозно, так это менять по необходимости маски. Человек, который был заместителем по идеологии ЦК Компартии Украины и в один момент, в качестве флюгера, поменяв свою идеологию, взгляды и прочее, стал имитировать единство с теми, кого клеймил и уничтожал все предыдущие годы... Более того, похоже, что сейчас он просто примитивно обслуживает "Свободу", запуская ее пиар-компанию.

Очень важно и принципиально, что польская сторона во время моего визита на уровне священников, представителей всех фракций Польского сейма, общественных организаций, и даже люди на улице, узнавая меня, подтверждали главное: войны между Польшей и Украиной не было, нет, и не будет!... Но есть преступные организации, которые являются грязным пятном во взаимоотношениях между этими странами. При этом, не смотря на высказывание политических национальных и идеологических предателей, все наши действия сегодня однозначно направлены на украино-польское примирение, достижение европейских стандартов, безусловно, при полной поддержке польской стороны. А при сотрудничестве двух таких великих братских и могущественных народов – мы неодолимы.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/kolesnichenko/51e7b90e9d980/>

Телебачення і радіомовлення

Українська економіка потребує внутрішніх стимулів для розвитку УТ-1, Підсумки дня

Українська економіка потребує внутрішніх стимулів для розвитку. Про це на урядовому засіданні заявив перший віце-прем'єр Сергій Арбузов. Нині він виконує повноваження прем'єр-міністра.

Залученню нових інвестицій і розвитку бізнесу сприятиме прийняття урядових законопроектів. Сімдесят із них Верховна Рада ухвалила на останній сесії. Як вважає Сергій Арбузов, це свідчить про налагодження діалогу між парламентарями та урядовцями. На часі - ухвалення ще ста двадцяти проектів законів, розроблених урядом. За словами Сергія Арбузова, держава виконала перший етап впровадження програми активізації розвитку економіки.

Сергій АРБУЗОВ, перший віце-прем'єр-міністр України: В рамках Державної програми активізації розвитку економіки передбачено ряд проектів соціально-економічного розвитку та інноваційних проектів. Їх реалізація дозволить повною мірою виконати доручення Президента щодо активізації впровадження економічних реформ. Завершено перший етап Програми: сформовано робочий орган з відбору пріоритетних проектів - Фінансово-кредитну раду та напрацьовано нормативно-правову базу, необхідну для побудови ефективного механізму розгляду та затвердження проектів.

Нова Фінансово-кредитна рада вже затвердила три інвестиційні проекти. Серед них - будівництво найбільшої у Європі Дністровської ГАЕС. Ще два проекти стосуються розвитку транспортної інфраструктури у Вінниці.

Питанням безпеки руху уряд приділив особливу увагу. За статистикою, від початку року в ДТП загинуло тисяча сімсот українців. Головні причини - перевищення швидкості та порушення правил маневрування. Після двох масштабних аварій, що минулого тижня сталися в Україні та Росії, МВС та Мінінфраструктури ретельно перевіряють технічний стан автобусів, які перевозять людей на великі відстані. Також за дорученням Сергія Арбузова буде негайно оновлено дорожні знаки та розмітку, а також посилено контроль за дотриманням правил дорожнього руху та перевезення пасажирів.

Ліквідувати регіональну різницю у зарплатах планують в уряді

Ліквідувати регіональну різницю у зарплатах планують в уряді. Міністр соціалістики Наталія Королевська каже: у багатьох областях рівень середньої зарплатні суттєво відрізняється. Тож міністерство звернеться до місцевих керівників з вимогою довести її до справедливої позначки. За словами Королевської, це допоможе державі залучити більше грошей до Фонду оплати праці та Пенсійного. Цьому, зокрема, сприятиме і легалізація зарплат, які обертаються у тіні.

Наталія КОРОЛЕВСЬКА, міністр соціальної політики України: В першу чергу, це, безумовно, легалізація, тому що на сьогоднішній день, за підсумками Міністерства економіки, близько 150 мільярдів знаходяться у тіні. І також ми розуміємо, це підняття мінімальної

заробітної плати та темпи зростання середньої зарплати по країні. Тому що, на жаль, сьогодні дуже великий розрив.

Поедет ли Тимошенко лечиться в Германию

Интер, Подробности

Три дня почти семейного уюта. Юлии Тимошенко разрешили долгосрочное свидание с дочерью. Сегодня Евгения приехала в Харьковскую железнодорожную больницу. Эта встреча проходит - под аккомпанемент информационного шквала. Зарубежные и украинские СМИ задаются вопросом - поедет ли Юлия Тимошенко лечиться в Германию? И согласна ли сама экс-премьер покинуть Родину? Вот, что удалось узнать Ларисе Задорожной.

Штаб-квартира "Батьківщини". Вечером партийцы торопятся на встречу с руководством. Сегодня - заседание политсовета. Список вопросов - длинный. Но вот об отправке лидера на лечение за рубеж - в повестке нет. Официально заявляют в партии. Для многих спешащих на заседание бютовцев - судьба Тимошенко - тема - нежелательная для разговоров с журналистами.

Если вопроса нет, то он появится. Сразу несколько депутатов собираются спросить у своих лидеров: а ведутся ли вообще переговоры? Пока большинство не в курсе.

Владимир БОНДАРЕНКО, народный депутат Украины: Якщо не винесено, то думаю, все-таки обговоримо. Воно сьогодні активно обговорюється в інформаційному просторі

Леонид ЕМЕЦ, народный депутат Украины: Можливо після політради ми будемо знати більше від тих людей, які з нею спілкуються.

Приняла ли Тимошенко сама для себя решение - выехать за границу? Вот в чем вопрос.

Лариса ЗАДОРОВА, корреспондент: Казалось бы, ответ - на поверхности. Медицина там лучше. Да и свободы, вероятно, будет побольше. Но бывшему премьеру приходится взвешивать не только медицинские "за" и "против". Как сохранить политическое лицо? И самое главное, как не утратить контроль над оппозицией и лидерство в партии.

Ведь, оказавшись за границей, можно легко оказаться и за границей украинской политики.

Александр ПАЛИЙ, политолог, кандидат политических наук: Тимошенко, як людина дуже амбітна - вона б хотіла брати участь у президентських виборах. І вона розуміє, що її перебування за кордоном фактично зробить цю опцію неможливою.

Накануне тетя экс-премьера Антонина Ульяхина проговорила: Юлия Тимошенко согласие "уехать" еще не дала.

"Мы будем ее убеждать дать согласие, потому что считаем: в нынешних условиях она не вылечится, а может остаться инвалидом".

Антонина Ульяхина, из интервью газете "Вести"

После интервью Ульяхина на звонки журналистов не отвечает. Ничего не комментирует и дочь. Она приехала сегодня в Харьков. Евгении Тимошенко разрешили трехдневное свидание. Немного словен и адвокат. Точки над "и" не расставляет.

Сергей ВЛАСЕНКО, адвокат Юлии Тимошенко: Юлія Володимирівна від чогось відмовлялася чи не відмовлялася - це неправда. Тому що Юлія Тимошенко чутки не коментує.

Власть выезда Тимошенко за границу не исключает. Во всяком случае, премьер Азаров в интервью французам недавно заявил: если врачи найдут серьезные основания, вопрос будет рассмотрен. Медицинская хроника последнего месяца - глазами украинских и немецких врачей - выглядит так.

Карл Макс АЙНХОЙПЛЬ, руководитель клиники "Шарите": Мы должны были снова принять решение о проведении инвазивной терапии. И о возможности оперативного вмешательства.

Михаил АФАНАСЬЕВ, главный врач больницы "Укрзалізниці": На сегодняшний день пациентка согласия на проведение данных обследований в Украине не дала.

В зарубежной прессе, тем временем, все чаще всплывает 15 сентября. Возможная дата отъезда Юлии Тимошенко в берлинскую клинику "Шарите". То, что сентябрь станет ключевым для бывшего экс-премьера, подтвердил и член миссии Европарламента Александр Квасьневский. А от сентября до ноября - всего ничего... До момента, когда должно быть подписано Соглашение об ассоциации с ЕС. Камнем преткновения которого, по-прежнему остается "вопрос Тимошенко".

«Ми проїдаємо значно більше, ніж отримуємо у бюджет»

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: експерт Інституту економічних досліджень та політичних консультацій Олександра Бетлій і президент Київської школи економіки Павло Шеремета.

Інна Кузнецова: Дефіцит державного бюджету України за перше півріччя 2013 року збільшився утричі. Про це вчора написали у заголовках практично усі ЗМІ. Вони посилалися на директора департаменту фінансової політики Мінфіну України Тетяну Сисоєву.

Далі було про те, що бюджет, згідно з плановими показниками, дефіцит зведеного бюджету становив 22,5 мільярди гривень, що на 20 мільярдів гривень менше запланованих показників.

Однак люди злякалися від тих заголовків. Чи варто було лякатися, шановні гості?

Павло Шеремета: Я думаю, що варто було лякатися. Це є погані новини.

– Чому? Якщо далі йдеться про те, що дефіцит на 20 мільярдів гривень менше запланованих показників.

Павло Шеремета: Ми могли запланувати ще більший дефіцит. Проблема ж не в плані, а проблема у факті. І проблема в тому, що ми проїдаємо значно більше, ніж ми отримуємо у бюджет. Бюджет не витримує ті навантаження, які є. І нам потрібні глибокі реформи, які не робляться. Фактично це є чергове свідчення результатів економічної політики нинішнього уряду.

– Така погана економічна політика уряду? Чи Ви, пані Бетлій, якось не погодитеся з паном Шереметом?

Олександра Бетлій: Справа в тому, що тут наклалося кілька моментів.

Перше – це справді бюджет готувався на досить оптимістичному макроекономічному прогнозі, коли очікувалося зростання цього року 3%. Натомість, за прогнозами інституту, якщо все буде добре, ми будемо мати, можливо, деяке зростання, яке не дуже сильно буде відрізнятися від нуля. Тобто, економічна ситуація розвивається значно гірше, ніж уряд сподівався.

Друге. Проблема у тому, що справді заплановані показники навіть на тому макроекономічному прогнозі були дуже оптимістичними. Тому уряд, зрозуміло, очікував більших доходів. У нас доходи почали зростати значно меншими темпами. І по травню, і по червню ми нарешті побачили справді картину, яка є. Тобто, наприклад, доходи від податку на прибуток підприємств почали падати. Причому по травню ми бачили цифру мінус 30% рік до року.

– З чим це пов'язано?

Олександра Бетлій: Це пов'язано з тим, що на початку цього року, відповідно до змін законодавства, підприємства почали сплачувати авансові платежі у великих обсягах по цьому податку. Це була картина, яка існувала і раніше, але цього року вона була набагато більш гнучка.

– Це свідчить про те, що у четвертому кварталі не буде що сплачувати?

Олександра Бетлій: Показник травня і червня показав, що так. У нас підприємства не мають того прибутку, за який вони вже сплатили податок. І ця картина буде спостерігатися до кінця року, я думаю, якщо все ж таки економіка не поживиться.

Друге питання – це те, що показники, які оголосили цього разу, нарешті вийшли назвні. Це не нові показники. У травні та ж сама картина була. По квітню вже бачили погіршення ситуації.

Знову ж таки про що йдеться? Дефіцит – я не дуже тут орієнтувалася б саме на це. Хоча це дуже важливий показник, оскільки дефіцит за п'ять місяців цього року досягнув такого розміру, що він фінансує 11% видатків. Оце якраз небезпечна цифра.

Тобто доходи у нас починають зменшуватися. Якщо за 5 місяців доходи зведеного бюджету зросли на 2%, по шести місяцях ми маємо значно повільнішу динаміку саме через те, що падіння відбулося в червні, це означає те, що в уряді дедалі більше грошей не буде вистачати навіть на поточні видатки. Тому що за 5 місяців уряд все ж таки фінансував більшість захищених статей – поточні видатки зросли на 15%. Водночас у нас на 15% скоротилися капітальні видатки. І тут якраз проблема у тому, що капітальні видатки є важливими для зростання економіки на майбутнє.

Якщо уряд не робить цього, те, що сказав пан Павло, не робляться реформи, інвестицій приватних немає, тобто за рахунок чого буде розвиватися економіка надалі?

Павло Шеремета: Ми не тільки не бачимо притоку інвестицій. Ми бачимо відтік. Те, що називають «іноземні інвестиції», насправді це відтік капіталу практично. Причому у великих-великих розмірах.

– Перший віце-прем'єр, який виконує сьогодні обов'язки прем'єр-міністра, Сергій Арбузов, сказав на засіданні уряду щодо інвестицій: «Я маю на увазі сприяння підвищенню інвестиційної привабливості України». Планують важливий аспект піднесення іміджу країни – це відкритий діалог з бізнесом.

Побачимо, як це буде виглядати, тому що будуть у пана Арбузова цього тижня переговори з Європейською бізнес-асоціацією. І на наступне засідання Кабміну готують також питання протидії незаконному поглинанню та захопленню підприємств.

Павло Шеремета: Мені часом здається, що краще перший віце-прем'єр нічого не говорив би, тоді, можливо, наша привабливість збільшилася. Забагато слів уже сказано. Вже 20 років плюс ми говоримо, говоримо і говоримо.

Інвестори – це прагматичні люди. Вони просто вже не вірять, причому вже давно не вірять. Вони хочуть бачити дії, а не обіцянки, а не слова.

– Так ми говоримо, і так усе дуже погано виглядає. Разом з тим менше місяця тому, зустрічаючись з керівниками фракцій і керівництвом парламенту, президент казав про те, що стосується «нагнітання страхів» або «роздування пристрастей» щодо можливого соціально-економічного колапсу в Україні, то така постановка питання недоречно, тому що вона не підкріплюється фактами.

Павло Шеремета: Дивіться, мінус 1,5%, які ми спостерігаємо, – це справді не колапс, це не мінус 15%, які були в нас в історії одного разу. Але, зважаючи на те, що інші країни ростуть, причому, якщо брати ті країни, які динамічно розвиваються, ті регіони, скажімо, Південно-Східна Азія, яка, наприклад, багато у чому повинна бути дороговказом для нас, маються на увазі темпи зростання, то там темпи зростання від 5% до 8% плюс. Врешті наші сусіди навколо – там темпи зростання від 1%, від 4% плюс. Я беру і Польщу, і Туреччину, і Росію частково – там також є питання.

У нас є мінус. Тобто це не фатальний мінус, це не катастрофічний мінус. Але просто соромно мати цей мінус у той час, коли в цілому кон'юнктура є непогана. Не найкраща, але непогана.

– Що можна зробити, щоб цього мінусу не було?

Олександра Бетлій: Справа в тому, що справді треба починати якісь реформи. Якщо на початку року реально більшість експертів погоджувалися у тому, що ми будемо мати програми

з МВФ, що означало, що ми все ж таки запроваджуємо певні структурні реформи, зараз усі погоджуються, що програми цього року не буде.

Чому? Тому що уряд, піклуючись про свій політичний рейтинг, а не про інтереси держави, все ж таки відмовляється запроваджувати необхідні реформи. Зокрема йдеться про те ж саме підвищення тарифів на газ для населення і для теплокомуненерго.

Чому це погано, такі низькі тарифи? Це означає, що «Нафтогаз»дедалі більше стикається з ще більшою проблемою: з дефіцитом. І тому держава кожного року допомагає «Нафтогазу» заплатити тому ж самому «Газпрому» за свій газ. Це погано впливає на платіжний баланс. Це дуже погано впливає на фіскалку.

Ті кошти, які можна було спрямувати на допомогу бідним домогосподарствам, які сплачують вищі тарифи, але їм допомагають, спрямовуються «Нафтогазу», і це розпоршується на субсидію. За зниженими цінами отримує все населення, навіть багаті.

Павло Шеремета: Особливо ті, які мають найбільші податки.

– Абсолютно!

Олександра Бетлій: І це є дуже великим недоліком, оскільки наші дослідження показують, що навіть ті житлово-комунальні субсидії не є адресними при сьогоdnішньому дизайні. Тому є механізм, як захистити бідне населення, але, щоб країна почувалася краще. У нас же цього не роблять.

Наступне питання – це знову ж таки гнучкіший обмінний курс. Усі дослідження показують про те, що Україна матиме позитивні наслідки від більш гнучкого обмінного курсу. Знову ж таки це не робиться. Причому не робиться у досить цікавий спосіб, коли НБУ наприкінці минулого року запровадив адміністративні обмеження. І цього року він продовжив дію ще, що називається, до року. Хоча в законодавстві написано і в законі написано, що вони можуть діяти рік. Тобто, якщо НБУ надалі буде запроваджувати такі законодавчі зміни, то це означає, що це зміни, як взагалі адміністративні заходи, існуватимуть постійно. Знову ж таки, як це впливає на інвестиційний клімат? Негативно.

Негативно впливає на імідж України і запровадження нещодавніх додаткових мит на ввезення автомобілів. Хоча ми хотіли сподіватися, що їх скасують найближчим часом, останні заяви уряду є досить цікавими. Це щодо того, що українцям допомагатимуть купувати національні автомобілі. Питання: де гроші взяти? У бюджеті немає. І друге, що ми готові запровадити компенсаційні механізми для інших країн. Знову ж таки це питання відкрите.

– Якщо повертатися до питання «Нафтогазу», от забезпеченість зобов'язань НАК «Нафтогаз» перед власниками номінальних облігацій. Уряд звертався до парламенту. Там є не виплати по цих облігаціях за 26 червня, здається. Хоча це вже було звернення після того, як парламент пішов на канікули. Ці борги треба виплачувати.

«Газпромбанк» пропонує новий кредит під зобов'язання. Але це чергова діра?

Павло Шеремета: Це чергова діра. Це те, що пані Олександра говорила, що це відсутність системних дій, це постійне латання дірок.

Системні дії відбуваються просто в іншому зовсім напрямі. В економіці просто розділяються, фактично зараз визначається, що вплив на економіку мають режими еліти, яку орієнтацію має правляча еліта. І якщо в країні є еліта, яка спрямована на розвиток, то це одна ситуація. Або її часом називають «хижацька еліта». Там є системні дії, але ці дії спрямовані в іншому напрямі. А все решта – це латання дірок, якраз зробити так, щоб не допустити до соціального вибуху.

– Не допустити до соціального вибуху – це невеличке підвищення пенсій. Що ще?

Павло Шеремета: Тримати ситуацію.

– Так, щоб ми могли пояснити пенсіонерам.

Олександра Бетлій: Все те, що відбулося минулого року. На фоні реального сповільнення економічних показників у першому кварталі були ініціативи президента. Коли роздули доходи бюджету і всі говорили про те, що це нереальні показники, однак передбачили підвищення пенсій, соціальних виплат, повернення вкладів «Ощадбанку Росії», тощо.

Тобто, хоча було сповільнення всіх показників і всі говорили, що це не доречно, і в результаті більшість показників не були виконані минулого року, тобто бюджет не було виконано минулого року, все ж таки передбачили якісь такі «прянички» для того, щоб вибори все ж таки відбулися з позитивнішим результатом для правлячої влади.

– До речі, вчора мало поміченою у ЗМІ залишилося інша заява представниці Мінфіну, директора департаменту боргової та міжнародної фінансової політики Галини Пахачук. От вона якраз сказала про непросту ситуацію із забезпеченням виконання держбюджету. Вона вважає, що за результатами дев'яти місяців будуть ухвалені відповідні урядові рішення і направлені до парламенту на перегляд саме такого показника.

Але, власне, чи варто чекати дев'яти місяців?

Павло Шеремета: Я думаю, що дії потрібні негайні. І ми вже практично запізнилися з ними.

Я не очікую суттєвого покращення і я не очікую суттєвих дій. Пані Олександра абсолютно точно зауважила, що ми вже вступили у перевиборчий цикл. Тому керівництво всіма силами тримає обмінний курс.

А тримає його знову ж таки якими силами? Через відсоткову ставку, яка у нас 25-30%. Економіка не може розвиватися за таких відсоткових ставок. Прибутковими є проекти, які є понад цю ставку. І скільки таких проектів може бути у країні? І яка це може бути діяльність? Відповідно, знову ж таки в економіці знаємо, що макроекономічна політика може діяти або на підтримання курсу, або на підтримання зростання. Вона не може діяти одночасно на обидві ці цілі. Якщо в нас макроекономічна політика зараз підтримує курс, вона не працює на зростання. І це є питання цього передвиборчого циклу.

Поки ми не розв'яжемо ці питання, або не станеться якоїсь глобальної події, яка зрушить фактично світову рівновагу, наприклад, як у 2008 році це сталося, будь-яка річ, яка може статися зі світовими банками, наприклад...

– А є передумови для того, щоб щось таке сталося зі світовими банками?

Павло Шеремета: Передумови є не стільки зі світовими банками. У Західній Європі ситуація все ще складна. Це найдовша рецесія, криза після Другої світової війни. Ми бачимо кон'юнктуру, яка зараз не є найкращою. Це не є така ситуація, як у 2008 році, але вона все ще є не найкраща.

– Але, з іншого боку, передвиборчий період надто довгий, бо вибори у 2015 році.

Павло Шеремета: Чим ближче до виборів, тим менша ймовірність якихось радикальних дій.

– А з 2013 року до 2014 року можна було б теоретично, дослухавшись до порад економістів, провести реформи і вийти на 2015 рік з прекрасними показниками.

Олександра Бетлій: Справа в тому, що в Україні аналіз показує те, що передвиборчий період в Україні – це 1,5 року. Він уже почався. Тобто вікно можливостей ще було...

– Ще два є.

Олександра Бетлій: 1,5 року. У нас вибори в лютому чи в січні. Тобто, у нас залишилося 1,5 року.

Але я хочу просто повернутися до слів пані Галини. Наскільки я розумію, вона має на увазі внесення змін до бюджету, оскільки у нас парламент до вересня відпочиває, раніше він робити не може. Про що може йтися в принципі? Це може йтися про секвестр бюджету. І це буде логічним кроком і дуже правильним.

Але треба згадати, що в Україні секвестр бюджету проводився у 2010 році, оскільки ми дуже хотіли програму з МВФ. І перед тим вона відбувалася один раз. Це дуже рідко відбувається, тому що це визнання уряду, що він не може профінансувати всі свої зобов'язання.

З іншого боку, є правильним кроком, якщо вони справді підуть на секвестр бюджету. Це означає, що вони все ж таки визнають свої помилки, і вони йдуть на збільшення, принаймні, прозорості. Оскільки зараз багато видатків не фінансується, і місцеві бюджети стикаються з

проблемою, навіть з виплатою зарплати, і це є вже дуже великим недоліком. Якщо ми йдемо на секвестр бюджету, то ми говоримо, яка ситуація є, і ми про неї говоримо.

Далі питання інше: чи Україна зможе останні місяці цього року залишитися з доступом на міжнародні ринки капіталів? Якщо ситуація надалі буде погіршуватися таким самим чином, як вона зараз погіршується і уряд не піде на реформи, тобто ми не знайдемо більше порозуміння з МВФ, ринки можуть закритися для нас, або розміщення коштів, тобто в єврооблігації, буде занадто дорогим для України.

Павло Шеремета: Це, між іншим, так і буде, тому що, як ми знаємо, система США поступово піднімає свої процентні ставки також. Гроші дорожчають у світі, у тому числі для України. Ми – перші країни, які від цього будуть страждати. Є економічно чутливі країни, такі як Україна, нестабільні мається на увазі. Це суттєво може ускладнити всю ситуацію.

– Я додам, що якраз пані Галина Пахачук і мала на увазі секвестр бюджету. Вона сказала, що це буде здійснено лише в разі потреби. І сказала про те, що якщо належні надходження будуть відсутні, то якраз це буде зроблено. І згадала про різні макропрогнози різних експертних інститутів.

Олександра Бетлій: Справа в тому, що різні експерти інститути зараз погіршують свої прогнози. Інститут цього тижня якраз переглядає свій прогноз у бік зменшення. Багато хто це вже зробив. Я думаю, що оцінки будуть відомі у серпні. Але я думаю, що оцінки там будуть суттєво гірші, ніж були раніше.

– За рейтингами Fitch теж погіршився прогноз.

Олександра Бетлій: За рейтингами Fitch теж погіршився. ЄБРР погіршив. МВФ погіршив. Це зараз іде стала тенденція. Частково це пов'язано з тим, що навіть прогнози, які давалися для зростання економіки ЄС, погіршилися. Тобто, принаймні, порівняно те, що ми очікували, дивилися, наші припущення виставляли у березні і зараз, то там прогноз значно гірший.

Але це знову ж таки те, що ми говорили, – частина історії. Інша частина історії – це те, що в Україні, як і в 2008 році і в 2009 році, залишаються слабкі інституції, нереформована економіка, ми не можемо маневрено і швидко реагувати на виклики сьогодення, яких сьогодні дуже багато. І уряду таки потрібно починати реформи, не боятися їх.

Але я пам'ятаю, що у цій студії був ще пан Кінах одного разу, ми з ним були, він сказав фразу, що є державні діячі і є політики. На жаль, поки в Україні не з'явиться державний діяч, очікувати справді реформ дуже важко.

– Будемо сподіватися, що державні діячі з'являться.

Але що можна було б навіть у таких складних умовах, по-перше, літа, відпусток, по-друге, що немає досягнення домовленостей стосовно кредиту з МВФ, хоча і це питання, чи треба брати кредити, якщо й так вже по вуха у боргах, зробити хоча б мінімально?

Павло Шеремета: Я якраз хотів перейти на цю тему. Насправді навіть у цих несприятливих умовах ми бачимо і деякі галузі, наприклад, агро, і деякі компанії, які між іншим не тільки сидять на держбюджеті, бо з цими зрозуміло, що в них усе добре, а з тими, які далекі від держбюджету, навіть у них ми бачимо хороше зростання, в рази причому, у деяких навіть у десятки разів. Але це є питання креативності, інноваційності бізнес-моделі, це є питанням дисципліни впровадження, це є питанням бізнесової стратегії.

Навіть у таких несприятливих умовах (Київська школа економіки має честь працювати з такими компаніями і з такими галузями також) я не хочу розстроювати повністю всю країну цими показниками, тому що знову ж таки вони не фатальні. Вони не є добрі, але вони не фатальні. І в цих умовах можна заробляти, можна працювати, але треба думати.

– Маємо запитання радіослухача.

Слухачка: Шановні гості, як ви вважаєте, чи міг би податок на розкіш, але справедливий, якимось чином скоротити дефіцит бюджету?

І друге. Згідно з економічними показниками, як кажуть у владі, в Україні вже понад 12 років не переглядався розмір споживчого кошика, який не відповідає сучасному

ціноутворенню, від якого залежать мінімальна пенсія і зарплата. Чи можна це якось розглянути?

Олександра Бетлій: Не розмір прожиткового мінімуму не переглядався, а структура споживчого кошика, на якому оснований розрахунок прожиткового мінімуму. Оскільки прожитковий мінімум зростає щороку.

Про зміну структури вже говорять кілька років і обіцяли до кінця року, відповідно до національного плану дій, запровадити нову структуру кошика. Хочеться сподіватися.

А розмір зростає щороку. І якраз проблема в тому, що на ньому основані соціальні стандарти, тобто мінімальна пенсія, мінімальна зарплата. І останнім часом вони зростають значно швидше, ніж економіка може дозволити. Відповідно ми маємо дефіцит Пенсійного фонду, який фінансується знову ж таки за рахунок кредитів, які ніде не прописані. Це є дуже великою проблемою.

– Давайте все ж таки про рецепт.

Павло Шеремета: Рецепт для підприємств, Ви маєте на увазі. Тому що для країни, я думаю, зрозумілий – реформи треба робити давно вже.

Для підприємств – це те, про що ми говоримо достатньо багато. Це пошук високоціннісних, низькозатратних рішень, інноваційних. Це фраза, яку ми часто говоримо. Маркетинг і інновації заробляють гроші. Все решта – це затрати. Я маю на увазі не тільки рекламу і навіть не стільки рекламу. Треба розуміти, відчувати свого споживача, клієнта, у якого зараз менше грошей.

Можливо, треба спростити свою пропозицію, забрати звідти зайві «пonti» і «гламур», який непотрібний, дати цю кризову чи антикризову пропозицію, яка є дешевша, яка є простіша, однак все ще прибуткова. Багато зараз компаній в онлайн переходять. Це в цілому достатньо приваблива модель також.

– А там буде черговий податок з онлайн.

Павло Шеремета: Буде податок – будемо обговорювати. Поки що...

– Слухачка запитувала про податок на розкіш.

Олександра Бетлій: Справа в тому, що податок на розкіш, мені здається, не вихід для України. Тому що ми маємо розуміти, хто його має сплачувати. Ми вже побачили на прикладі податку на нерухомість. Ми його запровадили – зрозуміло, ніхто його не сплачував. Експерти, тобто ми, принаймні, про це говорили раніше. У нас немає реєстру нерухомості – як ви його збираєтеся сплачувати?

Податок на розкіш. Знову ж таки ідея була, що його сплачують фізичні особи. Зрозуміло, що всі яхти, великі будинки просто будуть реєструватися під юридичними особами, тому адміністрування цього податку буде значно дорожчим, ніж, скажімо, доходи від нього.

– Тобто податок – не вихід. Тому що...

Олександра Бетлій: Податок – не вихід.

– ...з першого липня було запроваджено черговий податок чи страхові внески при виплаті вагітним жінкам, який уже охрестили «податок на вагітність». Нібито все це дуже добре. Для вагітних буде дуже добре. 33,2% будуть сплачувати при виході на лікарняний. Це буде давати стаж трудовий. А з іншого боку, вагітних не будуть брати на роботу.

Олександра Бетлій: Справа в тому, що я не думаю, що настільки все погано. Чесно. От моя точка зору. Ми переходимо на практику інших країн світу, коли оподатковуються всі доходи. Доход має оподатковуватися. Або, якщо не сплачується з цього, скажімо так, лікарняного або з саме цих доходів внесок, наприклад, у Пенсійний фонд, то це не йде у стаж. Ми хочемо, ми звикли, що в нас йде у стаж і ми не платимо ці нарахування.

Тому, якщо ми хочемо систему, як за кордоном, тобто ми хочемо, щоб і це йшло в стаж, нам потрібно заплатити внесок.

– Але про це вже будемо говорити наступного разу. Будемо бачити, як розвиватимуться справи в бюджеті.

